

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium és a MOHOSZ támogatásával készült.

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XXI. évfolyam
2020. február

A MOHOSZ-ban a stabilizáció ciklusa következik

Ahogy előző lapszámunkban hírül adtuk, az érdekképviseleti-érdekvédelmi munka mellett közfeladatokat és sportági szakszövetségi feladatokat is ellátó Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) 2019. december 6-ai tisztújító választmányi ülésén új társadalmi vezetést választottak a területi horgásszövetségek és a speciális jogállású - gazdasági társasági besorolású - tagok képviselői. A 2020–2024 közötti ciklusban a MOHOSZ elnökeként ismét egyhangúan bizalmat szavaztak dr. Szűcs Lajosnak, elnökhelyettesként dr. Dérer Istvánnak. Dérer Istvánnal beszélgettünk.

• Elnökhelyettes úr, Ön az Országos Horgásszervezeti Szolgáltató Központ (OHSZK) főigazgatójaként már főállásban is a horgászokért dolgozik. Mindenekelőtt gratulálók a MOHOSZ vezetésének az újráválasztási eredményekhez. Tavaly nemcsak 1 évet, hanem egy 5 éves ciklust zártak, és újabb mérföldkőhöz érkeztek, mivel az utóbbi években új alapokra helyezték a szövetség működését. Hol tartanak most?

– Köszönöm, köszönjük a gratulációt. Az értékelést azzal kezdeném, hogy nagyon gyorsan elröptült ez az 5 év, amit soha nem gondoltam volna, és azt sem, hogy ilyen eredményeket érhetünk el. Az eredeti szervezeti stratégiához képest számos dologban sokkal nagyobb eredményt sikerült elérni a tervezettnél, aminek közösen örülhetünk. Azonban feladatok számának növekedésével arányosan a felelősség is nőtt, főleg a közfeladatok ellátása területén. Az idáig vezető út hosszú és rögös volt, és még jó ideig az is lesz. Szűcs Lajos elnök úr az újráválasztása utáni székfoglaló beszédében nem véletlenül hangsúlyozta, hogy nem elég valamit megszerezni, azt meg is kell tudni tartani. Most azonban elértünk a jogi szabályozás egy olyan szintjére, ahol a MOHOSZ szerepe már megkérdőjelezhetetlen a közfeladatok ellátásában – és azon túl is. A központi finomhangolás mellett viszont még számos

strukturális kérdést kell megoldani területi szinten is.

• A MOHOSZ hárompólusú szervezetté vált: egyszerre érdekvédelmi-érdekképviseleti szervezet, közfeladatokat lát el, valamint országos sportági szakszövetség.

– S ha ezt tovább boncolgatjuk, akkor az érdekképviseleten belül a horgászok, a horgásszervezetek és a horgászati hasznosítású áruhatal előállító haltermelők képviseletét is el kell látnunk, annak ellenére, hogy ezek az érdekek sokszor markánsan különböznek. A MOHOSZ háromszintű rendszerbe szervezett horgászok ma Magyarország legnagyobb létszámú hálózatos civil szervezeti rendszerét alkotják. A szervezetbe 2019 végén 25+1 önálló jogi személy területi tagszövetség, 16 gazdasági társaság mint speciális jogállású tag, két saját tulajdonú gazdasági társaság (Kft.), 1192 horgász egyesület, azokon belül 412 073 egyesületi tag, illetve összesen 556 846 nyilvántartott horgász tartozott. A több mint 2 ezer igazolt sportoló, valamint a több mint 1000 halór szintén tiszteletet érdemlő létszám. A horgászok családjá több mint 160 ezer fővel gyarapodott a ciklusban a rendszer közös kihívásának és a valós bővülésnek köszönhetően.

A ciklus végére eljutottunk oda, hogy a döntések is három szinten születnek. Van választott önkormányzati szerveink (a csúciszerv a MOHOSZ választmánya, a



Dérer István: úgy gondolom, hogy a MA-HAL és a MOHOSZ olyan, mint egy versenyfutó páros, akiknek a siker érdekében nyertő párost kell alakítaniuk a mindenkori parketten

„horgászok parlamentje”), ahol a legfontosabb döntések születnek. A döntési javaslatokhoz a szakmai testületek, szaktanácsadók a területek irányából gyűjtik be és szintetizálják az igényeket, illetve ők mérik fel a lehetőségeket. A döntést követően pedig az általános ügyintézésért, a jogszervi feladatellátásért felelős OHSZK biztosítja az operatív végrehajtáshoz szükséges eszközöket, felügyeli a szakmai végrehajtást, és az végzi a folyamatba épített ellenőrzést is. A tervezés, végrehajtás, ellenőrzés, elemzés körciklus így működtethető hatékonyan.

• Nem bonyolult-e ez a döntési mechanizmus?

– Számos észrevételt, sőt kritikát inkább azzal kapcsolatban kaptunk, hogy bonyolultak az általunk kiírt pályázatok. De meg merem kockáztatni, hogy ennél egyszerűbb pályázati rendszert közpénzek igénybe vételéhez nem lehet felelősen kialakítani Magyarországon. Sok-sok jogsza-

► bály és eljárási rend köt minket. Ugyanakkor jelen döntési mechanizmus kiépítésének időszakában sokszor átléptünk a saját árnyékunkon. Hangsúlyozom, hogy a választmány tagjai olyan döntéseket is képesek voltak egyhangúlag támogatni, amelyek önkorlátozással, többletmunkával vagy éppen szervezeti, személyi kockázattal jártak.

Fontos üzenetnek tartom a jövőre nézve, hogy az új ciklusban – az előző legyen az építkezés, a mostani a stabilizáció ciklusa – el szeretném jutni oda, hogy a naptári évet és az éves költségvetést tekintve a horgászok és a horgászegyesületek is biztonságosan tervezhessék a tevékenységüket. Például, jogos fejlesztési elképzeléseikre ne több év után kapjanak (ha kapnak) választ az egyesületek – és még inkább ne a támogatást.

A horgászok komfortérzete – véleményem szerint – ma már nemcsak arról szól, hogy mennyi hal van a vízben, hanem a vízparti környezetről, annak védelméről, tisztaságáról, karbantartásáról, továbbá a nekik nyújtott szolgáltatásokról, a család barát jellegéről is, amihez ezután fejlesztés is kapcsolódna.

• Sikerült-e feltölteni, megerősíteni az OHSZK szervezetét?

– Őszintén? Egy ilyen nagy szervezet, mint a MOHOSZ, nem épülhet a régi, társadalmi munkára alapozott munkára, mivel valós, az üzleti logika és teljesítményérdekeltségi szempontok alapján mérhető eredményeket és minőséget várunk el, ráadásul mindezt úgy, hogy közpénzzel is foglalkozunk. Ha csak az OHSZK-t nézzük, akkor legalább a fővárosi közigazgatási átlagjövedelmet kell biztosítanunk az olyan munkatársaknak, akik átlag feletti kvalitásokkal rendelkeznek. Csaknem lehetetlen küldetés volt ennek az ellentmondásnak a felszámolása, de szerencsére beigazolódtott, hogy a csapatépítés időszakában sem rövid távra szól egy-egy munkakör betöltése. Végül is sok helyről és területről sikerült a központi csapatot összeállítani, és ma már 90 százalékban feltöltöttük. Ma már ki merem mondani, hogy az OHSZK munkatársai egy professzionális szervezet professzionális dolgozói, és számon kérhetjük rajtuk a teljesítményt is.

• Térjünk vissza az előző ciklusra! Miket tart a legnagyobb eredménynek?

– Az elmúlt 5 évről sokféle megközelítésben beszélhetünk, de az eredmények közül ismét azt említeném meg elsőnek, hogy kedvező jogszabályi, egyben pályázati környezet épült ki. Látni kell, hogy a MOHOSZ világos stratégia mentén haladt; lásd a természetes vizek haszonbérleti jogának megszerzését, a kereskedelmi halá-

szat megszüntetését, és még sorolhatnám. Tulajdonképpen a horgászszervezetek szavaztak bizalmat ezeknek az elképzeléseknek, ennek a stratégiának. Nagy eredménynek tartom, hogy létrejött a hiteles horgásznyilvántartás, amire – látszólag – kaptunk hideget-meleget, és még az Adatvédelmi Hatóság is tett kifogásokat e tárgyban. De valójában összesen öt-hat kifogás volt az ötszázezer konstruktív végrehajtás mellett, amit minden horgásznak személyesen is szeretnék megköszönni. A lényeg, hogy sikerült olyan nagy pontosságú rendszert kiépíteni, amely jóval pontosabb, mint a korábbi, más alapra építkező, általa kiváltott állami kataszter. A horgászregisztráció és a Magyar Horgászkartya kibocsátása páratlan, egy kisebb banki akvizícióval egyenértékű, eredmény, amit egy civil szervezet önállóan, civil partnereivel közösen valósított meg Magyarországon. Nagy volt a vállalás kockázata, mert az kellett a teljesítéséhez, hogy a horgászok és a több mint ezer ezzel foglalkozó forgalmazási pont végig partnerek legyenek, és hogy közben jól működjön a HORINFO elnevezésű, többirányú fejlesztés alatt álló központi szoftver, illetve a központi ügyfélszolgálat. És még sorolhatnám, mert igen komplex rendszerről beszélünk.

Visszaulva a korábbi utas hasonlatra, ráadásul egy járatlan úton mentünk végig. De - ha kicsit kanyargósan is - sikerült ösvényt taposni magunknak. Ma már azon dolgozunk, hogy ez a rendszer még egyszerűbbé váljon. A nyilvántartással tulajdonképpen kifejlesztettük az ágazatot. Látjuk azt is, hogy az új, ingyenessé vált, szintén a MOHOSZ által irányított állami horgászvizsga-rendszerben 22 ezer új vizsgázó volt tavaly, a nagy részük fiatal felnőtt. A HORINFO segítségével sikerült – Magyarországon először – a teljes horgász-korfát összeállítani. Ez nagy meglepetést hozott, mert kiderült, hogy nem idősebbek, hanem az aktív középkorúak alkotják a horgásztársadalom nagy részét. Igen, a 35-45 éves korosztály van túlsúlyban. Remélem, ez alapján lépésről lépésre végleg eloszthatjuk az elmúlt évtizedekben kialakult képet a horgászatról, elvégre eszerint a horgászat már régen nem a vízparton cigarettázó, majd a csikket a vízbe dobáló, gumicsizmás, magányosan söröző idősebb férfiak kedvtelése.

• Annál is inkább, mert a MOHOSZ, mint országos sportági szakszövetség több mint 2 ezer versenyzőt tart nyilván, és szerepetet az országos és világvizsákon, mégpedig igen nagy sikerrel...

– Kétségtelen, hogy a magyar sporthorgászat a világ élvonalához tartozik, sőt, az

úszós szakágban például történetében először vezet a világranglistát. Tavaly is igen sok szép eredményt, mi több, világbajnoki címet tudtunk felmutatni: ez volt a nemzeti horgászsport legeredményesebb éve! És ez csak a jéghegy csúcsa, mert számos tagszövetségi és helyi versenyt is rendeznek országszerte, amelyeken összességében 50-60 ezer horgász vesz részt.

• Milyen közbeszerzési eredményekkel büszkélkedhetnek?

– Sikerült eljutni oda, hogy az OHSZK ütemezve, folyamatosan írja ki a pályázatokat. Büszkén mondom, hogy gondos előkészítésüknek köszönhetően egyetlen közbeszerzési pályázatunkat sem támadták meg, így eredményes beszerzéseket bonyolíthattunk le. A halórzést és a vízparti környezet fenntartását szolgáló technikai eszközök beszerzésére és használatára kiírt pályázatok keretében összesen közel 500 újabb eszközt szereztünk be csaknem 300 millió forint értékben, aminek csaknem 100 millió forint volt az önrésze. A pályázatok másik ága haltelepítés, az ifjúsággal, utánpótlással és sporthorgászattal kapcsolatos Ebben is százmillió nagyságrendű a kifizetés. Az eredményeket tekintve több mint 100 egyesület kapott jelentős támogatást haltelepítésre, továbbá több ezer gyermek táborozhat e forrásoknak is köszönhetően, vagy vehet részt iskolákkal közösen szervezett horgászszakkörben. Jó ezt kimondani, mert társadalmilag hasznos – nem csak horgászatról szóló – célok érdekében dolgoztunk. Van egy harmadik ág is, ami a speciális jogállású tagokat, a minősített beszállítókat és a hivatalos versenyszervezőket érinti: helyzetbe kívánjuk hozni őket tevékenységükben, a piac átláthatóságát és biztonságát kérve és kínálva.

• Szóljunk az idei évről! Gondolom, igen gazdag a tennivalók tárháza...

– Friss hír, hogy a tagszervezeti, egyesületi alapszabályminték elkészítésével foglalkozó eseti bizottság január 23-án megtartotta alakuló ülését, amelyen a törvényes és koherens területi működés szabályozásának alapjait határoztuk meg a jelenlegi jogi és szövetségi szabályozók alapján. További egyeztetés folyik egy újabb közbeszerzési csomag indításáról, amelynek keretében halórzést, vízpartfenntartást és ügyvitelt támogató eszközök beszerzésére lesz lehetőség. Már elkezdjük az átfogó feladatokat tartalmazó éves tervek ütemezését is, mert a pályázattáson túl is vannak komoly feladatok. Ilyen a 2021-ben rendezendő „Egy a természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás előkészítése, amelyre a MOHOSZ-nak elvileg van egy költségvetése, és a források lehívása érdekében komoly vállalatokat

kell teljesítenünk. Az idén kell megtervezni a MAHOP újabb, 2020 utáni ciklusát. Történetünk során során először adunk át az Agrárminisztérium képviselőinek az ágazat forrásainak elosztásáról szóló javaslatot, amit a MA-HAL-lal közösen készítettünk. Örülök neki, hogy a két szervezet olyan javaslatot tesz a várhatóan 16 milliárd forintos forrásra, ami az ágazat egészét erősítheti, – beleértve a horgászokat.

Két fontos pontot említenék a javaslatból. Az egyik, hogy szeretnénk jelentősen növelni a támogatottsági szintet, míg a másik a halastavi ökológiai szolgáltatás jogcím bevezetése. Hozzáteszem, hogy a KEHOP forrásait is szeretnénk bevonni ebbe a támogatási körbe, ami azt jelenti, hogy két operatív program célrendszerét követve mást kell a KEHOP és mást a MAHOP forrásaiból finanszírozni. Támogatni kell azokat a haltermelőket, akik új kihívásokat vállalnak, és hajlandók eddigi extenzív termelésük állományszerkezetének átalakítására – amivel a horgászigényeket is jobban ki tudják elégíteni. Gondolok itt például arra, hogy a pontytermelés (ez legyen 75 százalék) mellett keszegféléket (15 százalék) és ragadozó halfajokat (10 százalék) is biztossággal – akár termelési megállapodással megtámogatva – állítsanak elő. Ebben az esetben kompenzálni kell őket, mivel a haltermelő vállalná, hogy adott esetben kevesebb jövedelmet termel - de ezzel ismét nagyobb mennyiségben jelenhetnek meg őshonos halfajaink az állami vizekben. A horgászegyesületeknek is el kell fogadniuk, hogy bizony, a termelt keszeg drágább lesz, mint a ponty.

• Ez jó üzenet a haltermelőnek, már csak azért is, mert a tógazdaságok polikultúrás technológiájának vannak még ki nem használt tartalékai. De azért is fontos, mert a két szervezet ma már szorosan együttműködve jelenik meg a döntéshozóknál, így – úgymond – a lobbijük is jelentősebb.

– Úgy gondolom, hogy a MA-HAL és a MOHOSZ olyan, mint egy versenytáncos pár, akiknek a siker érdekében nyerő párost kell alakítaniuk a mindenkor parketten. A MOHOSZ-nak tagja a MA-HAL, a MA-HAL-nak tagja a MOHOSZ. Egyébként stratégiai együttműködő partnerei is vagyunk egymásnak, és mindketten stratégiai partnerei vagyunk az Agrárminisztériumnak. Mindkét szervezetnek ágazati monopóliuma van: nálunk a közfeladatok, ott a szakmaközi feladatok ellátása. Nincs még két olyan szervezet ideháza, amelyek ilyen szimbiózisban működne. Nem szabad megbotlanunk, mert együttműködésre vagyunk ítélve!

(HAJTUN)

Menyhalfogás Badacsonyan

A menyhal őshonos a Balatonban, természetes úton, feltehetően a Duna felől jutott el a tóba. Herman Ottó a XIX. század végén említi előfordulását „tarka meny” néven. Számos egyéb utalás mellett az idősebb horgászok visszaemlékezéseiből is tudjuk, hogy még az 1960-as évek elején is gyakran lehetett fogni a balatoni mólók kövei mentén. Állományát az 1965-ös nagy halpusztulás végletesen meggyengítette, majd az angolna tömeges betelepítése az eltűnését okozta, mivel élőhelyük nagyjából meggyezik. Mára annyira megritkult az angolna a tóban, hogy bízhatunk a menyhal túlélésében, tájékoztatott Nagy Gábor, a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. horgászati ágazatvezetője.

Négy éve, 2015. júniusban indult el a menyhal-újrachonosító programunk Tihanyban, ahol Tósoki Imre, a település polgármestere és Szári Zsolt, társaságunk vezérigazgatója öntötte az első kosár kétnyaras példányt a tóba. 2015–2016–2017-ben összesen 650 kétnyaras, 2550 egynyaras, 7 ezer előnevelt és 40 ezer zsenge menyhalivadék került a Balatonba. A telepítések a gödöllői Szent István Egyetem Halgazdálkodási Tanszékével folytatott együttműködés keretében valósultak meg, és projektet 2 éven keresztül támogatta az Agrárminisztérium, mondta Nagy Gábor.

A hazai termelőknél 2018-ban sajnos nem sikerült a menyhalszaporítás, talval viszont sikerrel jártak, így még 5 ezer egynyaras példányt telepíthettek a Balatonba. És nincs megállás, mert további menyhaltelepítéseket terveznek. Ám addig is, amíg a menyhalállomány nem erősödik meg, a balatoni horgászrend tiltja az elvitelét, hangsúlyozza az ágazatvezető.

Kitűnő hírrel indul az új év: ma hajnalban a badacsonyi mólón egy gyönyörű mintázatú balatoni menyhalat fogott Hermann Tamás horgásztársunk, számolt be az ágazatvezető. Hermann Tamás és horgásztársa, Györkös Attila gyakran járnak a Balatonra, elsősorban ragadozó halakra horgászni. Mindketten ajkai horgászok, a Széki-tavi HE tagjai. 2020. január 8-án süllőzni szerettek volna kiülni a badacsonyi mólóra, de a hártásodó jég miatt várniuk kellett. A megforduló szél 23 óra körül megtisztította a terepet, és a kitartó horgászok ekkor be tudták vetni készségeiket, amelyekre fagyasztott csalihalat fűztek.

Az éjszaka során Tamás és Attila is fogott egy-egy méretes süllőt, majd 04:20-kor Tamás ismét húzós kapásra vágott be. Elmondása szerint soha nem nyelet, és ezúttal is mintegy 30 centiméteres „lógót”

hagyott a karika kapásjelzőnek. Mivel ismételt süllőfogásban reménykedtek, mindkét horgász nagyon meglepődött a felszínre bukkanó tarka zsákmány láttán. A horog szerencsére szájszélbe akadt, így a gyönyörű mintájú menyhal gyors fotózást és mérést követően egészségesen úszhatott vissza élőhelyére. A hal minden bizonnyal jól érezi magát a Balatonban, 44 centiméteres mérete és 0,91 kilogrammos tömege legalábbis erre enged követ-



Fotók: BHN Zrt.

Balatoni menyhaltelepítés

keztetni. Hermann Tamás elmondása szerint úgy érezte, hogy örömeiben „mennybe vitte a menyhal”, ugyanis életében először fogott ilyen halat. Horgásztársainknak ez úton is gratulálunk, továbbá köszönjük szépen a fotókat és a pontos dokumentációt! – mondta Nagy Gábor. A fenti eset egyelőre negyedik híradás a visszatelepítési program elindítása óta, ami balatoni menyhal fogásról szól. Ebből két eset közvetlenül a telepítések után történt, és fotót nem kaptak róluk. Az első fényképes tudósításról itt írtak: <https://www.facebook.com/balatonihal/posts/2339849312771226/>

Nagy Gábor végezetül ez úton is kéri a horgásztársakat, hogy amennyiben menyhalat fognak, kíméletesen szabaddítsák meg a horogtól – mélyre nyelés esetén vágják el a zsinórt a szájnylás előtt – és eresszék szabadon.



Válaszok a piaci kihívásokra

Mielőtt nekiültem a cikkírásnak, kezembe akadt a Halászat című folyóirat 1975/1. példánya. Dr. Dobrai Lajos, a lap akkori szerkesztője évindító cikkből idézve napjaink tennivalói is megjelennek. „Ismét egy új év köszöntött ránk. Halászatunk előtt hatalmas feladatok állnak. Halászatfejlesztésünk sarkalatos pontja a megfelelő közgazdasági szabályozók hatása, és szakembereink hozzáállása. Az egy főre eső halfogyasztással nem lehetünk elégedettek, halászatunkat nem elég mennyiségileg fejleszteni, folyamatos terítést, és több értékes fajválasztékú, és feldolgozott árut kíván a fogyasztó.” Sziráki Bencével, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) ügyvezető igazgatójával értékeltük az elmúlt évet.

• **Igazgató úr, mozgalmas decemberben vagyunk túl, hiszen ekkor értékesítik a haltermelők a megtermelt hal 30-35 százalékát. Sajnálatos, hogy továbbra is szezonális a halfogyasztás, és hogy igen nehéz változtatni ezen. De mielőtt a marketingtevékenységről beszélünk, értékeljük az elmúlt gazdasági év eredményeit!**

– A termelők beszámolója alapján azt mondhatom, hogy közepes évet zárt az ágazat. Tavaly tavasszal vízhiány volt, így sok dunántúli és észak-magyarországi termelő panaszkodott arra, hogy gravitációs úton nem kapnak elegendő vizet. A csapadék sem volt elegendő, ezért a tavakat nem tudták időben feltölteni, és több helyen visszahalászásra kényszerültek a gazdálkodók. Májusban megjött az eső, de az előző hónapok vízhiánya addigra zavart okozott a termelésben. Tavaly ősszel azzal a problémával kellett szembenézni, hogy az exportpiacok beszűkültek. Pontos adataim még nincsenek erről, de az biztos, hogy az élőhal-exportunk jelentősen visszaesett. A karácsonyi halvásár során ismét bebizonyosodott, hogy az élő hal iránti kereslet csökken, a vásárlók egyre inkább a feldolgozott termékeket keresik. A nagyobb termelők arról számoltak be, hogy a nagy áruházláncoknak 20-30 százalékkal kevesebb élő halat kellett szállítaniuk. Ugyanakkor nőtt a beszállítás a feldolgozóknak. Azt is el kell mondani, hogy tavaly ősszel volt egy kis áringadozás a piacon, mivel azok a kistermelők, akik nem rendelkeznek tároló- és szállítókapacitással, nyomott áron próbáltak szabadulni nagyobb pontytételeiktől, és 50-100 forinttal olcsóbban jelentek meg a piacon a termékeikkel. Tudni kell, hogy a hazai halpiac egyensúlyát néhány mázsas hallal is fel lehet borítani, és akkor a meghatározó piaci szereplők is csak ezen a nyomott áron tudják értékesíteni a halukat.

• **Tehát a termelők kiszolgáltatottsága a feldolgozóknak továbbra is nagymértékű...**

– Pontosan! Ezért is ösztönzi a MA-HAL arra a tagságát, hogy helyi értékesítéssel, elsődleges feldolgozással és vágópontok létesítésével próbálja erősíteni az értékesítést. A szervezet saját tulajdonában lévő Dinnyési Halgazdaság Kft. is egyre nagyobb árbevételre tesz szert helyi értékesítéssel. Decemberben – az előző évekhez hasonlóan – marketingakciót szerveztünk, amelyben arra hívtuk fel a vásárlók figyelmét, hogy a karácsonyra kialakított értékesítési pontokon közvetlenül a termelőtől tudnak halat vásárolni. Ha jól emlékszem, több mint hatvan településen és csaknem kilencven helyszínen lehetett élő és elsődlegesen feldolgozott halat, haltermékeket vásárolni. Azt is az elmúlt év sikereként könyvelhetjük el, hogy az Európai Unió 2020 utáni tervezési ciklusában ismét vissza nem térítendő támogatást kaphat az ágazat halfeldolgozó létesítéséhez, és nem csak kedvezményes hitelt vehetnek igénybe.

• **Kétségtelen, hogy az ágazat egyik kitérés pontja a hal feldolgozottságának a radikális növelése lehet...**

– Úgy gondoljuk, hogy ez nagyon fontos terület, mert látható, hogy egyre csökken az olyanok száma, aki otthon, maguk tisztítják meg a halat. A megtermelt hal legnagyobb részét csakis szeletben, filében vagy különböző késztermékekben lehet értékesíteni a hazai fogyasztóknak. Ezért nagy hangsúlyt fektetünk a halfeldolgozó létesítéséhez kapcsolódó támogatások előérésére, és arra, hogy ezt a felhívást a következő ciklusban is meghirdesse a hatóság. A feldolgozó mellett a vágópontok és halboltok – akár mobil boltok – létesítését is ösztönözni szeretnénk a támogatáspolitikában.

• **A hazai halpiac – ahogy Ön is mondta – rendkívül érzékenyen reagál a külföldi mozgásokra. Ha megszokott külföldi árak nem veszik meg a pontyot a korábban megszokott mennyiségben, mert az ő termelésük is helyreállt, illetve nőtt, akkor bizony itthon is lefelé mozognak az árak. Van-e valamilyen stratégiájuk erre a helyzetre, hogy hogyan lehetne növelni a keresletet?**

– Az ágazat szereplői lassan belátják, hogy hiába nő évről évre néhány tíz dekárral az egy főre jutó éves hazai halfogyasztás, a növekedés nem a pontyeladástól, hanem az intenzív haltermelésből és az importált konzerv és fagyasztott termékek értékesítéséből származik. A tógazdaságokban termelt halak fogyasztása



Fotó: HAYTUN GYÖRGY

Sziráki Bence rendre beszámolt az eredményekről a közgyűléseken

stagnál. Azt is érzékelhetjük, hogy az export kiszámíthatatlanná vált, és értékesítési problémák vannak. Ezért – az Agrármarketing Centrummal és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával együttműködve – az ágazat szeretne elindítani Halpétek című kampánysorozatot. A kampányban az itthon termelt hal kiváló minőségére, fogyasztásának az egészségre gyakorolt pozitív hatásaira szeretnénk felhívni a hazai fogyasztók figyelmét.

Az elnökség javaslatára a decemberi közgyűlésen megszavazta a tagság, hogy a MA-HAL a MOHOSZ-szal közösen hozzon létre a MA-HAL Marketing Nonprofit Kft.-t. A cég kizárólagos tevékenysége a magyar hal népszerűsítése, promóciók, fogyasztásösztönző kampányok szervezése.

Az alapító szervezetek januárban aláírták a társasági szerződést, és februárra már be is jegyzik a kft.-t. A cégen keresztül megpróbálunk hazai és uniós forrásokat is elérni annak érdekében, hogy a tógazdaságokból származó halak fogyasztása is növekedjen idehaza.

A másik pillért már említettem, miszerint folyamatosan arra biztatjuk tagjainkat, hogy a helyi értékesítést és a feldolgozottság mértékét növeljék. Terveink között szerepel egy szakmai anyag összeállítás is, amely segít a termelőknek a vágópontok és mobil értékesítőhelyek létrehozásában.

• Nem probléma-e az ágazatban az elaprózottság? Magyarán az, hogy sok a kistermelő az ágazatban, akiknek túl nagy teher a marketingtevékenység finanszírozása.

– Erre két megoldást látunk. Az egyik, hogy vannak olyan tőkeerős cégeink, amelyek saját erőből hoznak létre mozgó értékesítési pontokat. Ilyen cég a Szarvas-Fish Kft., amely „Mindenhol Hal” címmel szervezett értékesítési kampányt. Gépjárműjük minden nap másik városba érkezik az előre meghirdetett időpontban, a hét előre meghatározott napján, hogy afrikai harcából készült termékeket áruljon. A kicsik nehezen tudnak ilyesmit megvalósítani, nekik elsősorban a tóparti értékesítés hozhat sikert.

A másik megoldás az, ha több kistermelő összefog, és létrehozunk egy-egy vágópontot, vagy akár feldolgozót, és – a Szarvas-Fish Kft. kampányához hasonlóan – lokális értékesítést valósítanak meg. De vannak olyan tagjaink is, akik kiváló védőgázás csomagolású termékekkel vannak jelen a nagy élelmiszerláncokban. Ha konyhakész termékekkel jelenünk meg a piacon, vagy ha mozgó halboltokban, jégágyon kínáljuk a halszeletet, a filét, akkor nagyot léphet előre az ágazat.

• Lépést tud-e tartani az ágazat termelése a igények növekedésével? Képes-e az ágazat olyan halfajgazdagságot biztosítani, amelyet a piac igényel? Még mindig a ponty a fő termék, de a ragadozó halakat egyre jobban keresik.

– Azt gondolom, hogy a termelési technológia minden szinten rendelkezésre áll. Akár a ketreces süllő- és harcसानevelést, akár a keszegfélék völgyzáró gátas tavakba való kihelyezését említtem – nem beszélve az intenzív technológiáról –, igen költséges technológiákról beszélünk. A nyugat-európai piac felveszi ezeket a drágább termékeket, de idehaza nem fizetik meg a vásárlók a kívánatos árszintet. Egy intenzív rendszerben termelt sügér, harcsa vagy süllő nem tartozik az olcsó

termékek közé, ezért nehezen értékesíthető a hazai piacon.

• Ezek szerint a halhús az olcsó kategóriába sorolandó?

– Ezt nem gondolnám, mert a piacos méretű halat 3-3,5 év alatt „állítják elő”, és a termelése nagy kockázattal jár, miközben a ráakadó költségek magasak, különösen nagy például a munkaerőigénye. A halászat nehezen gépesíthető, és ugyanez jellemzi a feldolgozást is: mivel a halak eltérő méretben nőnek, ez megnehezíti a feldolgozás standardizálását. A pontyfogyasztó uniós tagországokban is az a tapasztalat, hogy a ponty és a belőle készülő termékek fogyasztása csökken, mert a lazac, a pisztráng és más tengeri halfajok elviszik a piacot. Szerintem idehaza a horgászpiac és a már említett feldolgozás jelenti a jövőt.

• Le kell-e mondanunk a pontytermelés elsődlegességéről?

– Szerintem nem. Megfelelő promócióval, konyhatechnikája megismertetésével nem kell lemondanunk a pontyról. De a fogyasztói igényeket felmérve azt is látunk kell, hogy a busatermelés visszaszorulóban van, mert nagyon alacsony lett, már az önköltség alatt van az értékesítési ára. A horgászpiac is több ragadozót és keszegfélék igényel a ponty mellett, így ez az egyik legfontosabb piac, ami fajdiverzifikálásra ösztönöz minket. De ez nem megy egyik napról a másikra, mert a politikúrás tógazdaságokban nem könnyű az átállás az egyik halfaj termeléséről a másikra. Hozzáteszem, hogy ezek a halfajok a pontynál nehezebben viselik a tógazdasági körülményeket, így nagyobb a termelés kockázata – nem beszélve a madarak és egyéb védett halevő állatok okozta károkról. Ezért nyilvánvalóan drágábbak is. Csakhogy ezt a nagyobb kockázatot a fogyasztók nem szívesen fizetik meg.

• Mindaz, amiről beszélünk, a szakmaközi szervezet tevékenységét is meghatározza. Mit ért el tavaly a MA-HAL?

– Tavaly folytattuk a párbeszédet az ágazat szereplőivel, amit mindenki üdvözölt. Tavaly január 1-jével sikerült jelentősen mérsékelni a vízdíjat, ami országosan csaknem 700 millió forint megtakarítást hozott a völgyzáró gátas haltermelőknek. Azonkívül folytatódnak a tárgyalások a halastavakból elfolyó víz minősítésével kapcsolatban. Szeretnénk elérni, hogy az elengedett víz ne minősüljön szennyvíznek, hiszen ez nem fedti a valóságot. Tehát folynak a vizsgálatok, és a megbeszélések is. A haltermelőknek nincs ráhatása a bejövő víz minőségére, de a haltermelés nem rontja,

hanem ellenkezőleg, kimondottan javítja a víz minőségét. A brüsszeli magyar képviselettel folyamatosan egyeztetünk annak érdekében, hogy a 2020 utáni támogatási-pályázati rendszer hogyan változzon. Az idei év is arról fog szólni, hogy a termelők és a döntéshozók mennyire közvetlen párbeszédet tudnak folytatni. A döntéshozóknak el kell fogadnia, hogy a haltermelés alacsony jövedelmezőségű tevékenység, és hogy megfelelő támogatások nélkül nem képes fejlődni az ágazat. Szeretnénk, hogy a halastavak ökoszisztéma-szolgáltatásait elismerő támogatás jöjjön létre, a mezőgazdasági ágazatokhoz hasonlóan. Ennek keretében a termelőknek különböző vállalkásoknak kell eleget tennie annak fejében, hogy normatív támogatásban részesüljenek.

Az elnökség kiemelt célként fogalmazta meg, hogy az új pályázati rendszer olyan legyen, amelyben a kistermelők is részt tudnak venni. A jelenlegi pályázati rendszerben a kevés önerővel rendelkező kisvállalkozások nem tudnak pályázni.

És már beszéltünk arról, hogy a feldolgozás növelésére is nagy hangsúlyt helyezünk. Azt mondhatom, hogy a széles körű párbeszéd az Agrárminisztériummal, az irányító hatósággal, a MOHOSZ-szal, a NAK-kal már megkezdődött, és jó úton halad.

• Az idei tervekből már hallottunk néhányat, és úgy tudom, ezeken felül is vannak elképzeléseik...

– Több pályázatot nyújtottunk be az Agrárminisztériumhoz, és szeretnénk, ha a már bejárattott hagyományos programokon kívül más szakmai rendezvényeket és továbbképzéseket is szervezhetnénk a termelőknek. Nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy a FEAP idén májusban Budapesten tartja az ülését. A MA-HAL-nak kiemelt szerep jut az ülés megszervezésében. A MOHOSZ-szal egyeztetve – reményeink szerint – 2020-ban is a termelők rendelkezésére fognak állni azok a támogatások, amelyeket tavaly igénybe vehettek.

• A végére hagytam egy frissen megjelent, Önt érintő álláshirdetést. Mi az oka annak, hogy elhagyja a MA-HALT?

– Személyes indítékom van, ugyanis kaptam egy visszautasíthatatlan állásajánlatot. Nehéz szívvel döntöttem az állás elfogadása mellett, mert nagyon sokat köszönhetek a szakmaközi szervezetnek, de szeretném a termelésben is kipróbálni magam, hiszen ezt tanultam az egyetemem.

• Sok sikert kívánok az új munkaköréhez!

HAJTUN GYÖRGY

A süllő lett Az Év Hala

A Magyar Haltani Társaság (MHTT) tavaly hirdette meg tizedszer Az Év Hala szavazást. A társaság honlapján szervezett közönségsvetületen rekordszámú, 14 642 szavazatot döntött el, hogy a három választható őshonos jelölt közül melyik viselheti Az Év Hala címet. A legtöbb voksot – az összes szavazat 44 százalékát – a süllő kapta, a csuka végzett a második helyen (38 százalék), a fokozott védelmet élvező német bucó pedig a harmadik lett (18 százalék).

Harka Ákos, a Magyar Haltani Társaság elnöke a szavazás eredményének alkalmából rendezett tájékoztató elmondta, hogy a társaság a természetes vizek haltani vizsgálatával foglalkozó kutatók és a velük összefogó, vizeinkért és halainkért tenni akaró személyek közös szervezete. Az MHTT célja a Kárpát-medence természetes vizeiben található halak faunisztikai, ökológiai, természetvédelmi és halászati kutatásának ösztönzése, ezek eredményeinek és az ennek során szerzett tapasztalatoknak a közkinccsé tétele, a természetes vizek halállományának megóvása és jobbítása. Feladatuknak tekintik továbbá a témával kapcsolatos ismeretterjesztő munkát, a kulturális hagyományok és a magyar haltani szaknyelv ápolását.



A süllő (*Sander lucioperca*) nagyra nő, nyúlánk testű, oldalról enyhén lapított halunk. Csúcsba nyíló szája nagy, szeglete eléri a szem hátulsó vonalát. Benne nagy, erős fogak ülnek, köztük a többiek közül kiemelkedő ebfogak is. Oldalán elmosódó sötétebb sávok, néha foltok találhatóak. Két hátúszóját és farkúszóját fekete foltok díszítik. Hazánkban viszonylag széles körben elterjedt, nagyobb folyóink paduczónájától egészen a dévériáig gyakori, kisebb folyóinknak azonban csak bővebb vízű alsóbb szakaszain lehet rá számítani. A víz oldott oxigéntartalmára érzékeny, ezért kerüli a duzzasztott, feliszapolódott folyószakaszokat. Állóvizeink közül inkább csak a jobb oxigénviszonyokkal rendelkező nagyobb tavakban fordul elő. A süllő valódi halevő ragadozó, táplálékának zömét elsősorban a kűsz képezi. A horgászok körében a legnemesebb ragadozóként ismert, és mind csalihalas, mind pergető módszerekkel eredményesen fogható. A hazai horgászrekord 15,5 kg (2014). Húsa szálkamentes, kiváló minőségű, a halgasztrónómia egyik legkedveltebb alapanyaga. (Forrás: MHTT)

Kérdésünkre, hogy mikor írták ki először az „Év hala” választást, az elnök elmondta, hogy 2010-ben tartották az első szavazást. Akkor még nem írták ki pályázatot, a társaság elnöksége döntött arról, hogy az arasznyi méretű nyúldomolykó (*Leuciscus leuciscus*) legyen az év hala. Ennek az ezüstös pikkelyű, őshonos halnak neve arra utal, hogy lekerekített orra kissé ráborul alsó állású szájára, akárcsak a nyulé.

Harka Ákosnak a választás ötletéről is volt egy története: *Szepesi Zsolt*tal, a társaság egyik tagjával a Hernád folyó mellékvizeit kutatták, amikor rácsodálkoztak, hogy több vízben is találtak nyúldomolykót, előtte pedig a Zagyva vízrendszerében találkoztak ezzel a kis őshonos hallal, ahol korábban nem volt.

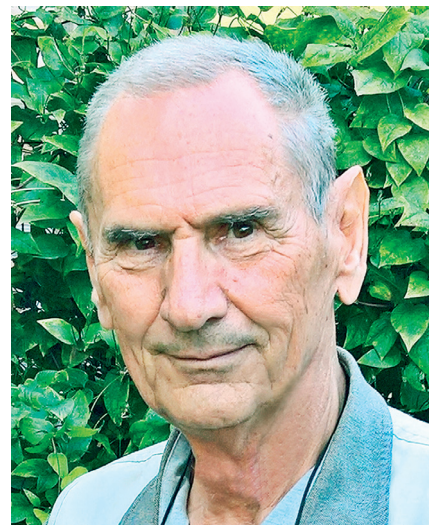
Szepesi Zsolt ekkor jegyezte meg, hogy úgy tűnik, 2010 a nyúldomolykó éve. Ebből jött a gondolat, hogy ha Ausztriában megválasztják az év halát, akkor miért ne lehetne idehaza is ilyen választást rendezni. Az elnökség jó szívvel fogadta a javaslatot, elvégre a társaság célja az ismeretterjesztés, aminek része, hogy minél szélesebb körben ismerjék őshonos halainkat.

A társaság 2011 óta minden évben három halfajt jelöl, amelyek közül a nagyközönség szavazza meg az év halát. A jelölteket egyelőre kizárólag őshonos halfajok közül választják ki, mert különös értéket képviselnek hazánk természetes vizeiben.

Egyelőre nyitott kérdés, hogy idegenhonos halakat is jelöljenek-e, mert még legalább 10 évre való választási lehetőség van őshonosokból is.

Harka Ákos jól ismeri az ismeretterjesztés gátjait, ezért is döntöttek úgy, hogy közönségsvetület döntse az év haláról: ezzel érhetik el a lehető legnagyobb nyilvánosságot.

2011-ben tartották közönségsvetületet először, és azóta egyre nagyobb népszerűségnek örvend a rendszeres éves szavazás a halat kedvelő nagyközönség körében. Idén is sikerült csúcspontot dönteni a szavazatokkal, amit a Magyar Haltani Társaság ez úton is köszön a halbarátoknak és a horgászoknak. Az elnök úgy véli, a szavazatok nagy számában az is közrejátszott, hogy két olyan hal-



faj is szerepelt a jelöltek között – a süllő és a csuka –, amelyek igen népszerűek a horgászok és a halgasztrónómia rajongói körében: ízletes húsu, egészséges táplálékot adó halfajok.

A korábbi évek ajánlásai alapján azonban úgy tűnik, a horgászati szempontból kevésbé értékes halfajok is népszerűek lehetnek. Tavaly a vörösszárnyú keszeg vitte el a szavazatok nagyobb hányadát, és volt már az év hala a balin, a szürke harcsa, a compó, a kecsge, a magyar bucó, a széles kárász, a kősüllő is.

A jelölés szempontjairól az elnök elmondta, hogy egyelőre csak eddig még nem jelölt halfajokról szavazhatunk. A 2021. év haláról szóló szavazást 2020. októberének közepén írják ki, és december 31-én zárják le, vagyis egyelőre nem tudhatjuk, mely halfajokra lehet majd szavazni.

A társaság az idén március 18–19-én Tiszafüreden tartja szokásos éves tudományos konferenciáját, amely most szorosan kapcsolódik a március 20-án ugyancsak Tiszafüreden tartott Halak Napja ünnepséghez, aminek a megrendezésével a Tisza-tavi Sporthorgász Egyesületet bízták meg. A Halak Napja a boldogság világnapjára esik, és kiváló alkalom arra, hogy felhívják a figyelmet vizeink és halaink minél bölcsőbb, azaz fenntartható hasznosításának fontosságára, hogy még sokáig örömeinket lehesünk szépségükben és az általuk nyújtott egészséges táplálékban.

Harka Ákos végül azt hangsúlyozta, hogy Az Év Hala szavazással a győztes halfaj nem díjat kap, hanem olyan széles közösségi és médianyilvánosságot, aminek köszönhetően a társadalom nagy része megismerheti.

H. GY.

Az EU új zöld stratégiájában is meg kell jeleníteni a tógazdasági akvakultúra értékeit

Az Ursula von der Leyen elnök asszony vezette Európai Bizottság egyik első intézkedése az EU Biodiverzitás 2030 stratégiájának meghirdetése volt. A kezdeményezés része az európai „zöld megállapodásnak, célja pedig a természeti rendszerek megőrzése és helyreállítása, továbbá új horizontális politikák kidolgozása a biodiverzitás megőrzése érdekében, az ipar, a kereskedelem, a mezőgazdaság és a gazdaság szabályozásán keresztül.

Ez a stratégia képezi az alapját az ENSZ Biológiai Sokféleség Tanácsának 2020. októberében, a kínai Kunmingban tartandó konferenciáján a 2020 utáni időszak biodiverzitás-stratégiai keretrendszerének világméretű elfogadásához. A stratégia egyúttal az Európai Unió álláspontját lesz a konferencián, vagyis hozzájárul a klímaváltozás hatásainak mérséklését célzó intézkedések sikeréhez, összességében pedig segít az ENSZ Fenntartható Fejlődési Célkitűzéseinek megvalósításában.

Az EU Biodiverzitás 2030 stratégia tervéhez a Bizottság 2020. január 20-ig várta az érintettek véleményét és hozzászólásait. A dokumentum egyik kiemelt célja az édesvízi ökoszisztémák fenntartható hasznosításának népszerűsítése. Ennek megfelelően a terv véleményezése jó alkalom volt arra, hogy a stratégia részeként a MA-HAL felhívja a figyelmet a tógazdasági akvakultúra természetiérték-fenntartó szerepére. Az alábbiakban a Bizottságnak megküldött dokumentum magyar fordítását tesszük közzé.

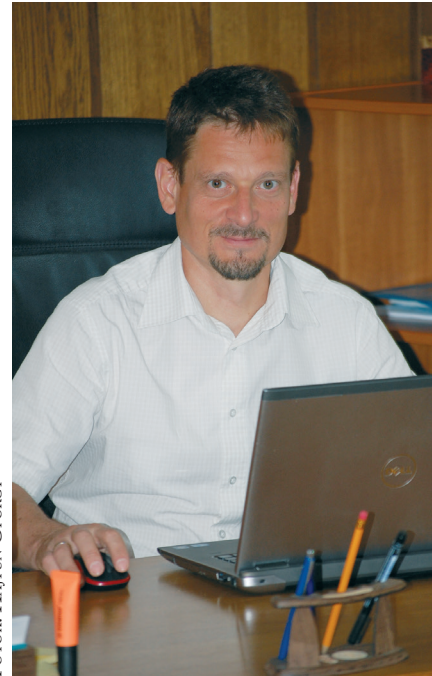
„A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) üdvözlöli a Bizottság »Biodiverzitás 2030 Stratégia« kezdeményezését. Különösen nagy örömet jelent Szervezetünk számára, hogy a tervezés során kiemelt célként jelenik meg az édesvízi ökoszisztémák fenntartható hasznosításának támogatása.

Ezzel kapcsolatban ugyanakkor szükségesnek látszik hangsúlyozni az első sorban Közép-, és Kelet-Európában jellemző tógazdasági akvakultúra jelentőségét a vizes élőhelyek fenntartása területén. A tógazdálkodás ugyanis nem csak Európa 2000 éves kulturális örökségét jelenti, hanem kiváló példáját adja a természeti erőforrások bölcs használatának, és ezzel a ma oly népszerű és támogatott körkörös gazdálkodásnak.

A tógazdasági haltermelés technológiája alapvetően a természetes vizes élő-

helyekre jellemző anyagforgalmi folyamatokra épül, a mesterséges beavatkozások ezen természetes folyamatokat segítik a produkció növelése érdekében. Az európai tógazdasági akvakultúra a kor és fajszerkezet alapján mesterségesen meghatározott, pontyra alapozott haltermelést jelent. A halastavak olyan nyílt ökológiai rendszerként működnek, ahol a természetes és a technológiai folyamatok egymásra épülnek, azok egymástól nem szétválasztható módon valósulnak meg. Az itt előállított halak táplálékát a halastavak természetes táplálékkészlete biztosítja, ezt egészíti ki a takarmányozás, amely gabonafélékből áll. A tápetetés a halastavi rendszerekben nem jellemző. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a tógazdasági haltermelés anyagforgalmi szempontból a természeti erőforrások megújításán alapul, és jó példáját adja a körkörös gazdálkodásnak. A halastavi termelés eredményeként úgynevezett halastavi ökoszisztéma jön létre, amely ökológiai értelemben sok hasonlóságot mutat a természetes vizes élőhelyek sajátosságaival. Az itt előállított ponty, illetve szintén értékes, és egészséges fehérjeforrást biztosító ragadozó halfajok (harcsa, süllő, csuka) mellett jelentős, a haltermelés értékénél lényegesen nagyobb természeti értéket tart fenn.

A halastavaknak kiemelt szerepe van a klímaváltozás kedvezőtlen hatásainak mérséklésében. Az EU területén mintegy 250 000 hektár halastavat tartanak nyilván, amelyek jórészt mesterségesen és fenntartott vizes élőhelyet biztosítanak. Emellett a halastavak európai jelentőségű élővilágot tartanak fenn. Legnagyobb jelentőségük a vízhez kötődő madárpopulációk fenntartásában van, költő-, pihenő, és táplálkozó helyet nyújtva számukra. Az európai halastavakon regisztrált madárfajok száma meghaladja a négyszázat. A madárvilág mellett ki kell emelni a halastavak jelentőségét az európai vidrapopuláció fenntartá-



FOTÓK: HAJTUN GYÖRGY

Halasi-Kovács Béla: a tógazdálkodás ugyanis nemcsak Európa 2 ezer éves kulturális öröksége, hanem kiváló példája a természeti erőforrások bölcs használatának

sában is. A halastavak természeti értékei között meg kell említeni a szintén európai jelentőségű vízi, és vizes élőhelyekhez kötődő növényeket, kételtű és hulló fajokat, valamint a védett, illetve veszélyeztetett halfajok jelenlétét is.

A természetiérték-fenntartás mellett hangsúlyozni szükséges a tógazdasági akvakultúra vízgazdálkodásban betöltött szerepét. A tógazdasági vízhasználat jól alkalmazkodott a felszíni vizek természetes évszakos változásaihoz. A halastavak jelentős mennyiségű vizet tartanak vissza, bizonyos határok között képesek ellensúlyozni a klímaváltozás hatásait, amely okán egyrészt a hozzáférhető vízkészlet csökken, másrészt az extrém (kisvízi és árvízi) jelenségek gyakorisága és kilengései egyaránt folyamatosan nőnek. A halastavakban felhasznált vizek a termelési periódus végén visszakerülnek a felszíni vízhálózatba, így a nagykiterjedésű vizes élőhely-fenntartás mellett szintén szerepük van a felszíni vízforgalom kiegyenlítésében.”

DR. HALASI-KOVÁCS BÉLA

a MA-HAL elnökségének
külső kapcsolatokért felelős tagja

Magyar Horgászkártya: kulcs a jövőhöz

Az érdekképviselési-érdekvédelmi munka mellett közfeladatokat és sportági szakszövetségi feladatokat is ellátó Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) a 2019. évi CIV. törvény felhatalmazása alapján 2020. január 1-től új keretek között folytatja a horgászregisztrációt, és ehhez kapcsolódóan a hiteles horgásznyilvántartás kiépítését. A központi rendszer egyre több elektronikus szolgáltatást nyújt a jövőben, lépésről lépésre megkönnyítve a horgászok ügyintézését és információszerzését egyaránt.

A 2018 őszétől a horgászregisztráció keretében igényelhető a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) által kiadott Magyar Horgászkártya (MHK). A hatályos jogszabályok alapján a kártya a nagykorú magyar állampolgárok számára a jogszzerű horgászat kötelező, másoknak kedvezményeket biztosító opcionális kelléke. A kártya személyazonosításra alkalmas arcképes igazolvánnyal együtt

teszi lehetővé a horgászok azonosítását és jogosultságainak igazolását horgászati okmányok vásárlásakor és vízparti ellenőrzések során, a MOHOSZ által bevezetett, a horgászszövetség közfeladatainak ellátását is támogató Egységes Horgász és Horgászszervezeti Informatikai Szolgáltató és Támogató Program (HORINFO) segítségével.

A horgászkártya 5 éves érvényességi időre számított, 2020-ban változatlanul

2200 forintos díja tartalmazza a HORINFO rendszer üzemeltetésének, az ügyfélszolgálati ellenőrzésnek, a kártya legyártásának és postai kézbesítésének költségeit, valamint a 27 százalékos áfát. Ezen felül minden MHK-birtokosnak balesetbiztosítás is rendelkezésére áll a kártya érvényességi ideje alatt a horgászat közben, vízparton előforduló személyi sérülésekre.

További szolgáltatásként a kártya felmutatásával kedvezményes mobiltelefon- és mobilinternet-előfizetési csomag érhető el a Magyar Telekom kínálatából, illetve a kártyabirtokos számára az EU-n belül számos személyi biztosítási díjkezdményt is kínál. A MOHOSZ tovább kívánja szélesíteni a kártyához kötött kedvezmények körét, illetve a tervek szerint más módon is ösztönzi a horgászokkal való eredményes együttműködést.

A HORINFO elektronikus adatbázisa már most is tartalmazza a regisztrált horgászok egyes személyi adatait, az általuk megadott elérhetőségüket, egyesületi tagsági viszonyaikat, horgászvizsga-előzményeiket, kezeli továbbá a horgászoknak kiadott állami horgászjegyeket, sőt, már a 2019-es fogási napló adatait is rögzíti. Az adóazonosító jel és az adóigazolványról készült felvétel mint egyedi adat nagymértékben támogatja az adatbázis hitelességét. A NAIH felé tett korábbi horgászszövetségi vállalásnak megfelelően ez a személyes adat a HORINFO-rendszerben rögzített adatok közül az év végén törölték. Január 1-jével – a törvényi adatkezelési felhatalmazás alapján – új eljárásrend szerint zajlik a regisztráció, bár ez csak a rendszerbe eddig be nem jelentkezett horgászokat érinti.

Az idén szintén lehetővé válik állami horgászvizsgáztatás 2019-ben ingyenessé tett elektronikus támogatása, valamint a horgászszervezetek segítségével a területi jegyek egyre szélesebb körének online és offline értékesítése.

A halállomány és a jogkövető horgászok védelme érdekében a hivatásos halőrök rendelkezésére álló mobilapplikációval a horgászok személyi profiljában tárolt valamennyi adat és jogosultság hamarosan könnyen ellenőrizhetővé válik, ami megkönnyíti az ellenőrzést és az eltiltások kezelését is a következő években. 2021-től már az állami horgászjegyeket is elektronikusan értékesítik, és a tervek szerint működni fognak a HORINFO közösségi felületei. Köszönjük, hogy már több, mint 557 ezer horgász rendelkezik érvényes regisztrációval Magyarországon!

Magyar Országos Horgász Szövetség



*Nemzeti Halászbál
2020*

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet és a Bocskai Halászati Kft. tisztelettel meghívja Önt, kedves partnerét, valamint kollégáit a IX. Nemzeti Halászbál rendezvényre.

IDŐPONT: 2020. február 22. szombat
HELYSZÍN: Hajdúszoboszló
FŐVÉDNÖK: Dr. Nagy István agrárminiszter
JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: 2020. február 7. péntek

További információ és jelentkezés:
 web: magyarhal.hu/Halaszbal
 telefon: + 36 30 361 3685